

Trong bài phỏng vấn dành cho Đình Quan Anh Thái ngày Thứ Sáu, 3 tháng 9 năm 2010, nhà sử học Thu Hồng đã nói:

“...Về mặt đời thực, tôi thấy trong toàn thể lịch sử nước Việt, có lẽ cái triều đình công sơn là cái triều đình hèn hạ và khốn nạn hơn tất cả những triều đình bán nước trước kia, mà tiêu biểu là Lê Chiêu Thống.

Bởi vì Lê Chiêu Thống có cuộc cuộc Tù nhân học chừa bán mặt mặt nhốt, chừa ký những hợp đồng chui, không hề đến mặt để đàm phán luật của ta tiên là những người cho gia.

Trong lịch sử Việt Nam, tôi thấy những triều đình trước kia bao giờ cũng đặt lợi ích của đất nước trên lợi ích của dòng tộc, cá nhân.

Thí dụ triều đình nhà Trần, trước khi mất vào tay nhà Hồ, Vua nhà Trần đã ra lệnh chém đầu đứa con ruột của mình vì nó liên hệ đến Chế Bân Nga và đem đứa con Chế Bân Nga về để đánh đuổi Hồ Quý Ly. Vua Trần không ngu đến mức không biết Hồ Quý Ly trước sau cũng soán đoạt ngôi của mình, nhưng ông vẫn phải chém đầu đứa con vì đứa con đó đứa con Chế Bân Nga về chiếm nước...”.

Những những người, những người bị cho gia cho mọi mặt mặt phần lãnh thổ và lãnh hội, trong giai

đoạn thời gian ngắn hay dài, chắc chắn là vĩnh viễn; và còn có cơ may thâm hời trong thời điểm “toàn cầu hóa” với “sân chơi quốc tế”... nếu tình thế dân tộc vẫn còn, văn hóa dân tộc vẫn còn, dân tộc vẫn sinh tồn. Trái lại, tình thế dân tộc Việt, văn hóa dân tộc Việt biến mất đi, khi dân tộc Việt không còn sinh tồn, thì coi như cơ dân tộc Việt biến mất vào sự chinh phục của Tàu.

Nhìn lại lịch sử của dân tộc Việt, sau gần ngàn năm bị Tàu đô hộ qua 4 lần Bức thuộc:

1. Bức thuộc lần thứ nhất (111 TCN - 39)
2. Bức thuộc lần thứ hai (43 - 541)
3. Bức thuộc lần thứ ba (602 - 905)
4. Bức thuộc lần thứ tư (1407 - 1427)

Và thời gian gần đây, bước sang thời Bức thuộc lần thứ năm, tính từ thời Hồ Chí Minh sang Tàu cầu viện Mao Trạch Đông, xin quân Tàu vào diệt Việt, vừa đánh Pháp, vừa diệt dân kháng khiếp, qua cuộc đổi cách đổi nhà kinh hoàng, qua những cuộc đầu tằm bèo, những vòng luân chuyển ngổn loạn lý, nhuốm đẫm Miền Bắc sau trận đánh Điện Biên Phủ với chiến thuật biến những người, vừa thí quân vừa thí dân, của Tàu; rồi nhuốm đẫm Miền Nam Việt Nam, với trò lừa quốc tế, lừa các giới Nobel Hòa Bình, trao cho những gian Kissinger và kẻ dối Lê Đức Thọ, trói tay Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, biến các nước thành nhà tù vĩ đại, tạo nên cảnh dân oan trùng trùng điệp điệp, ngay trong hàng ngũ những nạn nhân bị gọi là Bà Mẹ Chiến sĩ..., những kẻ biến lừa thành có công với “cách mạng”... những dân tộc Việt vẫn sinh tồn cho dù đất nước có biến điều linh, dân sinh có biến trừ đời sống nào.

Chính vì vậy mà trong lần Bức thuộc lần thứ năm này Tàu đã tìm mọi cách để khống chế đám lãnh đạo Cộng sản Việt Nam, khiến chúng trở thành những Thái thú dốt sai, dốt tuần lòn... để lòn hời biến thế hệ người phụ nữ đất nước Việt Nam thành lãnh đạo lãnh hời của Tàu; và văn hóa Việt Nam cũng theo thời gian chìm ngập trong văn hóa Tàu, mà Hồ chí Minh Khổng Tử là tiêu biểu rõ rệt đáng lưu ý để các Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam cho thành lập, do công văn số 1992/VPCP-QHQT để Văn phòng Chính phủ gọi các bộ Giáo dục và Đào tạo, Ngoại giao, Công an và Văn phòng Trung ương Đảng Cộng sản, thông báo ý kiến của Thủ tướng Chính phủ “cho phép thí điểm thành lập một Hồ chí Minh Khổng Tử tại Việt Nam” với mục tiêu cuối cùng là “mở rộng ảnh hưởng của nền văn hóa Trung Quốc”.

Theo đó, ngày 3 tháng 04 năm 2008 đã diễn ra buổi ký kết biên bản ghi nhớ giữa hai trường đại học Hà Nội và đại học Sư phạm Quảng Tây Trung Quốc, với khách sạn Deawoo, với việc thành lập học viện Khổng Tử tại Đại học Hà Nội [xem hình ảnh ký kết biên bản ghi nhớ thành lập học viện Khổng Tử].

Như thấy bao nhiêu đó cũng chưa đủ, trên đường Hán hóa dân tộc Việt và lịch sử Việt, đám Thái thú cộng quyện tại Việt Nam đã tuân lòn Tàu cho tổ chức đổi là “Kỷ niệm Ngàn Năm Thăng Long” vô cùng “hoành tráng” [xin phép dùng cho đúng chữ của Việt cộng để diễn hời ý ‘khốn nạn’ của chúng] tại Hà Nội, nói là kỷ niệm năm thứ 1000 vua Lý Công Uẩn cho dời đô từ Hoa Lư về Thăng Long [hiện là Hà Nội], những thủ tục chế là để chào mừng ngày Quốc khánh

của Tàu Bức Kinh [1 tháng 10] và Tàu Đài Loan [10 tháng 10].

Nói rõ hơn là:

“Vua Lý Thái Tông thụy Hoa Lư họp bèn dời đô về La Thành. Tháng 7 năm Thuận Thiên nguyên niên 1010 vua khởi dời đô [tính theo dương lịch là ngày 10 tháng 8]. Khi ra dời La Thành, Thái Tông lấy cờ có hình rồng thụy rồng vàng bay lên liền dời về La thành Thăng Long”.

Đúng vậy, theo chính sách như Đợi Việt Sĩ ký Toàn thư của Ngô Sĩ Liên, Khâm định Việt sử Thông giám Cương mục của Quốc sử quán triều Nguyễn, và Việt Nam Sử lược của Trần Trọng Kim, thì việc xây dựng thành Thăng Long khởi sự vào tháng 7 (âm lịch) đầu thu năm Canh Tuất (1010), tức ngày dương vào ngày 10 tháng 08 năm 1010 dương lịch. Như vậy là kể từ năm 1000 năm đúng ra phải được tổ chức vào ngày 10/8/2010 mới đúng 1000 năm. Sao lại tổ chức khai mạc vào ngày 1/10/2010 là ngày Quốc khánh của Tàu Bức Kinh, rồi kéo dài 10 ngày đến buổi lễ ngày 10/10/2010 là ngày Quốc khánh của Tàu Đài Loan.

Điều cần lưu ý là Tàu Bức Kinh hay Tàu Đài Loan đều là Tàu và chúng đều chỉ trông ngóng một nước Trung Hoa hai chánh phủ. Đó là lý do tại sao khi Tàu Đài Loan chiếm hời đầu quan trọng trong quần đảo Trường Sa thì Tàu Bức Kinh im lặng; đến khi Tàu Bức Kinh vào khu Lưỡi Bò ở biển Đông để chiếm trở lại lãnh hải Việt Nam thì Tàu Đài Loan không lên tiếng. Vậy thì “Các chú Ba Tàu” nào cũng như “thằng nọ y”; “thằng nào” “thằng nọ y” cũng đều có chung tham vọng là muốn biển đất nước Việt Nam thành một tỉnh của Tàu, muốn đồng hóa dân Việt thành dân Hán...

Cái khốn nạn của đám Thái thú Cộng sản Việt Nam cầm quyền cai trị Việt Nam, và bọn gia nô, là cho thực hiện bộ phim “Lý Công Uẩn - Đợi ng徙 thành Thăng Long” để giúp cho dời lại thêm phần “hoành tráng” đúng kiểu Tàu. Bởi, nói là phim Việt Nam nhưng lại cho Tàu thực hiện cho đúng kiểu Tàu, để cho Tàu biển Việt Nam thành Tàu cho “xong việc”.

Bộ đồ luận lên án gọt gao, đã không chịu nhận lỗi, lại còn ca ngợi oai hùng cái nước mình, tự mình làm nước mình, khi coi đó là công lao của mình, kể đã góp công làm nên cái “hoành tráng” hình ảnh của phim kể từ Ngàn Năm Thăng Long. Người viết muốn nói đến người đàn bà không biết từ đâu có được học về Tiễn sĩ Đào Thị Tình, tự nhận là cố vấn thiếp kế hoạch phim, khi ý tưởng phát biểu với đài BBC ngày 15/9/2010 rằng:

“Số ‘na ná’ trong cách ăn mặc là không thể tránh khỏi... phía Trung quốc hoàn toàn không can thiệp vào quá trình thiết kế các bộ trang phục sẽ dùng trong phim... Trong lãnh vực của tôi, Việt Nam chưa thể may nổi vũ phục như sẽ dùng trong phim”.

Trước đó, theo bản tin của VNExpress, ngày 16 tháng 3 năm 2010 thì “Đội di nười tiếng Trung Quốc Công Địch Mưu đem nhận công việc dời dời các di nười Việt Nam hoàn thành bộ phim ‘Lý Công Uẩn - Đợi ng徙 thành Thăng Long’ với những cảnh quay hoàn toàn từ phim trường Hoàng Đế m.” Hoàng Đế m là phim trường nổi tiếng của Trung Quốc tại tỉnh Triết Giang.

Điêu c nói thêm là chi phí c a vi c đúc 1000 con r ng và 2000 viên đá rubi t nhiên đ c nh p t các n c Châu Phi đ làm m t cho 1000 con r ng th i Lý h n ph i là m t con s quá l n trong kinh phí 4,5 t đô la M , t ng đ ng g n 10% ngân sách qu c gia, mà ph n ăn chia c a các quan l n C ng s n, trong đó có Ch t ch y ban Nhân dân thành ph Hà N i Nguy n Th Th o và Bí th Thành h y Hà N i Ph m Quang Ngh , y viên B Chánh tr C ng s n Vi t Nam... ai bi t đ c là bao nhiêu [xem nh R ng ch u tr c t ng Lý Thái T - nh Đ t Vi t].

Ph i ch ng vì v y mà báo m ng VietnamNet cho bi t:

“Ngu n tin t H i đ ng duy t phim qu c gia c a Vi t Nam cho hay l ch phát sóng t m th i b hoãn l i, vì 19 t p phim mang đ m y u t Trung Hoa”.

Cùng góp ti ng trên đài BBC, Nguy n Đ c Xuân [k đ c Dr. Alje Vennema, trong bài “The Vietcong Massacre at Hue” (V Th m Sát c a Vi t C ng t i Hu), Vintage Press, New York, 1976; là k trong cu c th m sát Hu năm M u Thân 1968 đã c m đ u tòa án nhân dân Gia H i qui ch p h u h t nh ng ng i ch ng bi t lý do mình b b t, khi n t t c đ u b k t t i, m t s b t hình t c kh c] cũng cho bi t:

“Khung c nh trong phim hoàn toàn Trung Hoa, t ki n trúc đ n đài cung đi n đ n trang ph c, vũ khí, áo giáp, ng a chi n, đ n c nh trí bình nguyên v i h ng đoàn chi n mã, trang ph c và đ u tóc c a dân cũng hoàn toàn Trung Hoa, l i do đi n viên Trung Qu c th đi n”.

Đ r i, k t ng nhúng tay vào máu đ ng bào đ c C ng s n Vi t Nam g i là nhà s h c này cho r ng:

“Không nên chi u phim này trong đ p đ i ngàn năm Thăng Long, vì l thu c v v n hóa thì s ngàn đ i m t n c, tr thành ch h u”.

Đâu ph i đ i nghe tên gi t ch t hàng lo t đ ng bào Nguy n Đ c Xuân nói, đâu ph i đ i t i bây gi đám l nh đ o ng i B c b ph Hà N i m i “tr thành ch h u”! Đám Thái thú c m đ u Xuân m y ch c năm nay đã tr thành ch h u lâu l m r i. Chính Tr n Quang C , c u Th tr ng B Ngo i giao C ng s n Vi t Nam, trong h i ký “H i c và Suy Nghĩ”, vi t năm 2001, cho bi t, ngày 5 tháng 6 năm 1990, tr c khi sang Thành Đô ch u làm nô l trong th i B c thu c l n th 5, T ng Bí th C ng Đ ng Nguy n Văn Linh riu riu m i Đ i S Trung C ng Tr ng Đ c Duy t i nói r ng:

“...Tôi s n sàng sang Trung Qu c... Các đ ng chí c kêu m t ti ng là tôi đi ngay...” (trang 26).

Theo C , Trung C ng không cho Nguy n C Th ch đi trong phái đoàn sang Thành Đô năm 1990. Sau đó Th ch b rút ra kh i B Chính Tr và Trung ng Đ ng. T đó, hay nói rõ h n K t th i Nguy n Văn Linh, b t c ai lên c m quy n Hà N i, đ u ph i đ c B c Kinh phê chu n.

Do vậy, thuy Phó Thủ Tướng Vũ Khoan có khả năng, Trung Cộng cho mời y sang Bắc Kinh năm 2005, nhưng khi Khoan tới thì bị liến bợ bợ rồi vì bị nghi ngờ “có công với Mỹ”, không cho gặp mặt nhân vật quan trọng nào cả. Thế đó, Vũ Khoan dù được đánh giá là số được đưa lên làm Thủ tướng, đã không thành, để Nguyễn Tấn Dũng, một phó thủ tướng khác, được Hồ Cẩm Đào chọn cho Đệ i Hội Đồng Nhân dân 9 [2001] đưa lên ngồi ghế thủ tướng cho tới bây giờ, bắt kỳ một thủ tướng nào trong hàng ngũ Đảng Cộng sản Việt Nam trước và trong đời này.

Do vậy, sáng ngày 18/4/2001, tại Trung tâm Hội nghị quốc tế Hà Nội, Ủy viên Thường vụ, Thường vụ Trung Chính trị Phạm Thủ Duy [khi còn là một thành viên Ủy ban Cao ủy quy hoạch]; đã nêu rõ ý nghĩa lịch sử trọng đại của Đệ i hội này là đánh dấu chặng đường 15 năm đổi mới của Cộng sản Việt Nam tiếp tục đổi mới theo lộ trình của Tàu, cho Tàu trúng thầu hợp nhất mọi công trình lớn như khai thác tài nguyên Việt Nam, cho Tàu khai thác Bauxite ở Cao nguyên Trung phần cho Tàu chiếm vùng đất chiến lược quan trọng khiêng chở Đông Dương và toàn vùng Đông Nam Á Châu, cho Tàu [có cả Tàu Đài Loan và Hồng Kông] thuê dài hạn 50 năm 10 nghìn hàng đầu chi phí lớn trên đường bờ biển Việt Nam, cho Tàu lập các làng Tàu trên lãnh thổ Việt Nam có đầy đủ mọi tiện nghi Tàu, mọi sinh hoạt văn hóa xã hội Tàu, sở hữu toàn ngôn ngữ Tàu, hạ cấp dân Việt như dân mù quắc hà cấp dân nô lệ bắt kỳ luật pháp và tòa án Việt Nam...; đổi mới bằng cách cho Tàu rước đuốc Olympic Bắc Kinh 2008 xuyên qua Việt Nam, như xuyên qua phần đất của Tàu, với toàn dân Tàu nói tiếng Tàu tràn ngập thành phố Sài Gòn.

Đổi mới bằng cách lấy đất của dân cho Tàu làm các khu sinh thái, các trung tâm du lịch... mà phần lớn là những khu ăn chơi sa đọa, các sông bãi... gây nên cuộc khủng hoảng đọa đày, thành lập lập quý tộc đọa đày, tạo nên cảnh dân oan tràn ngập đất nước, tàn phá núi đồi duyên hải, rừng biển, và hải đảo phong phú tài nguyên...

Do đó, thực tế được đưa ra là:

“Phải chăng thông qua Đệ i Ngàn Năm Thăng Long Đảng và Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam ngầm ý công bố với quốc tế cùng toàn dân tộc rằng nay Việt Nam là thuộc địa của Trung Quốc!?”.

Nếu để lộ hoang phí 4,5 tỷ đô la Mỹ để “Khai niệm 1000 Thăng Long” và phim “Lý Công Uẩn - Đường tới thành Thăng Long” là yếu tố trọng tâm trung thành của các cấp lãnh đạo hàng đầu Cộng sản Việt Nam, của Bộ Chính trị và Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam, của đám gia nô Thái thú như tiến sĩ “ăn theo” Đào Thủ Tình..., thì nó cũng đáng để trở thành một tình huống dân tộc Việt có còn biết đau đớn văn hóa dân tộc Việt bị xúc phạm, trở thành một phần của dân tộc Việt trở thành hiềm hận dân tộc sinh tồn bị đe dọa như họ đã từng có phần đóng góp 4 lần Bắc thuộc trong quá khứ, thì khi đó quốc gia trung tâm đã có ngay một cuộc khủng hoảng phần lớn quy tụ lợi ích của họ như sĩ phu trong và ngoài nước, với số người mất của 86 triệu dân tham vọng ngay chực chờ đợi chờ đợi, bắt buộc phải đe dọa tới phía đám công an quá khích cầm đầu bởi Thủ tướng Tướng Công an Nguyễn Văn Hồng [xem hình] với câu nói xem thường dân tộc, trong dịp tiếp tân với giới trí thức, được đăng trên Việt Báo ngày Thứ Ba, 7/27/2010. Đó là:

“Nhà tù CSVN luôn có chế độ giam giữ những người không hài lòng với chính phủ, thậm chí để giết

quyết định khoát sự có nhúng màn thêu tiêu biểu cách đứng xe, hay ‘cũng chèn ng cón tông xe làm gì, buôi sáng các vđi uong cà phê, vđi nhà cng đđ, không làm gì đđc nđa’.” [Tin na đđc mđt nhà trí thđc Hà Nđi ký tên Nguyđn Trung Thđc gđi ra loan trên báo Diđn Đđn (diendan.org) bên Pháp].

Kđt quđ trđc nghiđm đđ có, dân tđc Viđt Nam đđ có nhúng Linh mđc Nguyđn Văn Lý, các Luđt sđ Lê Thđ Công Nhân, Nguyđn Văn Đài, Lê Công Đđnh, Lê Trđn Luđt, Tđ Phong Tđn, Nguyđn Bđc Truyđn, Lê Quđc Quân..., các doanh nhđn Trđn Huđnh Duy Thđc..., các nhđ tin hđc Nguyđn Tiđn Trung..., các cô Phđm Thanh Nghiđn, Hđ Thđ Bích Khđđng..., các nhđ văn Trđn Khđi Thanh Thđy, Dđđng Thu Hđđng..., các Bác sĩ Nguyđn Đđn Quđ, Giáo sđ Nguyđn Đđnh Huy..., các blogger Đđu Cày, Mđ Nđm... và vô sđ sinh viđn nhđ Nguyđn Tiđn Nam đ quđc nđi, Hoàng Lan đ hđi ngođi..., và Joyce Anne Nguyđn vđ a đđn Na Uy chđng bao lâu đđ cùng mđ là đđ o diđn Song Chi nhđ p cuđc...

Vđn đđ còn đđi chđ là thđi gian và con đđđng “Tđ Diđn Biđn” cđ a Cđng sđn Viđt Nam đđn đđu rđi [Hđnh Công an Hà Nđi tóm bđt sinh viđn Nguyđn Tiđn Nam tđi chđ Đđng Xuđn trong cuđc biđu tình chđng Trung Quđc nhđn đđp rđđc đđuđc Olympic Bđc Kinh 2008 đ Sài Gòn chiđu tđi 29-4-2008].

Hđn con thđ sau,